Sipl. Egbertistis tandem; Reverende et Doctissime Vir, chare in Christo plurimùm colende, amande; quæ tantopere desideràstis. Ipse deinceps proque, præcul dubio, in lucem ab homine isto producendus. Contra me quoque vindictam stringet calamus. Patronis ergo et defensoribus opus erit. Se à me proditum querétabitur. Hæc omnia futura præviderã, et plura etiam. Si displicuit scriptum, inquiet, cur non me ipsum monuisti? Si indignus hac tractatione, cur non ad paruerem suum rectus? Cur iis tradidisti, quos mihi infensos esse probè noveràs? Quo aliud videbatur effugium, quàm ut dicam, me non ignorasse, Civi sapienti integrum non esse, quidquam inscio illius loci Ministerio, in lucem edere, atque hanc ob causam, me illius Censura hoc scriptum tradidisse. Labellanus Vester Antistitem nostrum non vidit: ab urbe enim abest. Hæc primùm cum Amplissimo Consule communicata fuit, cujus animum ejus alii, egregiam tenui rationibus, is etiam est, qui, periculi vitandi causâ, D. Amplissimum Magistratum Vestrum rogaverat, distrahit. Qui ergo consilio standum ratus, nihil rescripsi. Silentium igitur meum aperisbis, ne illi, quos veneror, se à me neglectos esse putent, multò minùs conquerantur. Hæc proximè fere, quid de toto scripto judicetis. Illud imprimis etiam atque etiam rogo, ut, quantum quidem fieri potest, avocatis, ne mea πραξωρια, et erga Vos fiducia mihi fraudi sit. Deo fortè fiet, siquidem affirmetis, me in meis ad hæc unum menisse, Authoritate tractatum Germ. Censuræ nostræ commissos: hinc Vos, utpote de Ecclesiæ vestræ tranquillitate solicitos, eundem lustrare voluisse. Communicationem scripti me semel atque iterum denegàsse, unde facilè colligere licuerit, ejusmodi illud esse, quod turbas excitaturum sit. Atque hanc unam fuisse causam, cur tandem nomine publico etiam invito scriptum ist [illegible] exhorquendum putaveritis. C.B.D. Wolsterinus meum subibit hysterna die testa sequenti die Lunæ, in precibus nostris retinebitur, [illegible] nuper promisi, vivæ vocis ebstola: ad eo iter istud suscipere constanter detrectando, evadere non possum. Marcellus Auditorio valedicere, et intra privatos tantùm parietes studia prosequi cogitat. De hac ipsius proposito Venerandus ipsius Parens in ultimis ad me. Otium quærit. Rationibus, ut spero, solidis hunc Parenti conatum dissuadebunt. Item facias, rogo. Abrumpere cogor: urget gratissimus Hospes, qui plurima de salute imperavit, seque mihi deinceps proque quam commendatissimum esse percupit. Vale felicissime. Salutat Venerandos Dos Collegas. Tiguri, 14. Sept. 1661.

(P. Nominis tui

studiosissimus cultor.

Joh. Caspar. Suicerus.

Reverende, [illegible]
magne Vir, [illegible]
Hospitio [illegible]
nistro, et Gymn[illegible]
tallensis Rec[illegible]
time, Domin[illegible]
de studii pl[illegible]
laude, amand[illegible]

[illegible]

S. pl. Quòd ad superiores tuas; Reverende et Doctissime Vir, Frater in Christo plurimùm colende; nullum obtinueris responsum, mirari, quaeso, noli. Magni momenti res est. Τὰς γὰρ
συμφορὰς τὰς ἐκ τῆς ἀβελτερίας ἐκπιπτούσας, ἐπειδὴ constitueram. Factum Anhornianum
propterea supprimendum, et suffocandum semper putavi, et etiamnum puto, ne ob eum in Ecclesia
Christi turbae excitentur. Tu verò nomine totius Venerandi Ministerii Vestri ejus
communicationem urges, et vehementer urges. Hoc verò ipsum me adhuc magis solicitum
reddit, et monet, ne quid temere agam: ne ignem contentionum sub cineribus nunc quidem latentem, facili quadam συγκαταβάσει, veluti flabello, suscitem. In utramque igitur
partem quoties rem considero, quónam τελεσφορώτερον sit, vix apud me statuere possum.
Ex altera parte Ven. Ministerium Vestrum mihi occurrit. Cui me omnia mea debere, lubens
agnosco: Ejus famam et existimationem, quavis oblata occasione, à viperinis sycophantarum morsibus vindicandam esse, prorsus existimo. Ex altera autem parte incommodorum
seges obversatur uberrima. Nam, ut de me quidem nihil dicam, annon Vos ipsi, viso hoc
scripto, in urbe vestra in partes scinderemini? Vos Vestros haberetis defensores: autor
suis quoque non careret patronis. Ex praeteritis de futuris conjecturam facere licet.
Annon ergo imprudens meritò diceretur, qui Cives, temerario et inconsiderato quodam
aestu alterutri parti gratificandi abreptus, inter se committeret, et Ecclesiasticam simul
atque politicam pacem, quâ nobis nihil antiquius esse debet, turbaret? Tu quidem nihil
periculi subesse putas. At in tuam ego sententiam hactenus discedere non possum.
In propriis caussis non semper ὀξυδερκοῦμεν. Ignosce, si liberè scribo, quod sentio. Quid
igitur? Paucissimis mentem meam aperio. Nunquam ἔκτρωμα illud lucem aspiciet: nunquam ad infelicissimam redibit matrem: sed, vel aeternis sepultum jacebit tenebris, vel, quod
longè tutissimum, igni abolebitur. Quòd si ne in hoc quidem acquiescere velitis vindicta, id unum restare videtur, ut datis ad me literis moneatis, ut de hoc ~~re~~ re cum
Venerando Antistite nostro, nomine Vestro, agam, ejusque consensum obtinere studeam.
Quidquid ipse jusserit, animo faciam promtissimo. Facilis, ut spero, erit, ad concedendum
Vobis abortum istum. Homini minimè favet, ejusque audaciam detestatur temeritatem.
C. D. Hottingerus dimissionem à Serenissimo obtinuit. Reducem ante hyemem videbimus.
Extraordinarii Synedrii Ecclesiastici Assessoris dignitas ei assignata. C. Buxtorfius
convaluit. D. Schoenauerus ad Professionem Theologicam in Academia Lausannensi vocatus, Theologiae Doctoris titulum assumit. C. D. Wetsteinium in feriis autumnalibus hîc visuri sumus: siquidem ad Vos excurrat, me comitem, τὸν σὸν, habebit. Atque hoc
ad binas tuas. Venerandum Ministerium Vestrum meo nomine officiosissime salutabis,
Eidemque omnia studia mea prolixè offeres. Vale felicissimè. Tiguri, 21 Sept. 1661.

R. D. T.

addictissimus

Joh. Casparus Suicerus.

Reverendo, Clarissimo, Doctissimoque Viro,
Dn. Sebastiano Stegero, Verbi divini
Ministro et Gymnasii Sangallensis Rectori
meritissimo, Domino, et in Christo Fratri
honorandissimo.

Sangalli.

Franco.